

3.

Stanovisko k některým aktuálním otázkám o Duchu svatém

Stanovisko konference kazatelů Církve bratrské z roku 1988, upravené teologickou komisí v roce 1990. Přijato bylo Společnou konferencí Církve bratrské v Brně, v roce 1995

- 1) Základem naší víry zůstává svědectví písem Starého a Nového zákona (2Tm 3,15-17), jímž podle reformační zásady „sola skriptura“ hodnotíme i všechny duchovní zkušenosti (Mt 4,4.7.10; Sk 15,14-15; Sk 17,11).
- 2) Na základě Písma zůstáváme u stanoviska, že začátkem duchovního života je znovuzrození a dar Duchu svatého je jeho nedílnou součástí (Sk 2,38; 9,17; J 3,5-6; Ef 1,13). Tak jsme „jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo“ (1K 12,13). Znovuzrozený člověk má potom prožívat nová očistění, zmocnění a naplnění Duchem svatým jako zřetelné zkušenosti. Nejedná se však o kvalitativně vyšší stupeň, nýbrž o postupné rozvíjení a prohlubování duchovního života (Sk 4,31; 13,9).
- 3) Důkazem nového života v Kristu je ovoce Duchu svatého, především láska (Ga 5,22; 1Pt 1,22; 1K 13,1). Duch svatý k službě lásky udílí všem znovuzrozeným své dary (Ř 12,6-8; 1K 12,7-11; 1Pt 4,10; Ef 4,11-13). Mluvení jazyky může (Sk 2,4; 19,6), ale nemusí (Sk 2,41; 4,31; 9,17.18) být průvodním znamením naplnění Duchem a zejména není důkazem, že člověk v plnosti Duchu svatého žije a působí (viz korintští křesťané 1K 1,7.11; 3,3; 5,1).
- 4) Znovuzrození lidé musejí zůstat v procesu růstu, což vyžaduje stálé naplňování Duchem svatým (Ef 5,18) na základě pokání, stálého následování Ukřižovaného (Mt 16,24) a podřizování se společenství sboru a jeho správcům (Ef 5,21; Žd 13,17; 1Pt 5,1-6). Tak se rozhojňuje ovoce Duchu, modlitební horlivost a misijní služba.

Toto stanovisko nemá být podkladem pro rozhodování o členství v Církvi bratrské, jde o zásady vyučování těchto otázek v církvi.